

tek. Az ablakból látta, mint vetik magukat az oroszok a mieink után. Eloltotta a lámpáját és jelentette a parancsnokságnak: Az ellenség bevonult a majorba! Egy orosz tiszt lépett be hirtelen a szobába. A telefonos nekiszegte a revolverét és arra kényszerítette, hogy átadja a fegyvereit és arccal a fal felé a szoba egyik sarkába álljon. A telefonos azt is látta, mint vonulnak el az oroszok a majorból és arról is jelentést tett. Amikor pedig a mieink ismét megszállották a majort, a bátor telefonos átadta nekik az ő fogoly tisztjét.

Egy másik eset. Egy izolált telefonos a következő jelentéseket adta le: Utóvédünk éppen távozik. — Szerettem volna velük menni, de már nem lehetett, mert a kozákok tulságosan közel vannak. — Körülveszik a házat. — Kopogtatnak az ajtón. — Erőszakkal betörnek.

Még egy pár lövés hallatszott a telefonon keresztül és aztán csönd lett.

Faragó Ödön dr. meghalt.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi városháza tornyára ma újra felröppent a nagy gyászlobogó. A városnak újra halottja van. Lázár György dr. polgármester után örökre eltávozott Szeged város tisztí főorvosa is. Faragó Ödön dr. A főorvos elhunyt gyásza a szegedi orvosi karnak, amelynek nemcsak érdemei tagja, de mint az Orvos-Egyesület elnöke, érdekeiben nagyrabecsült vezetője is volt. A váratlan halál annál megdöbbentőbb hatással van tisztelőinek seregére, mert a főorvos látszólag egészséges, javakorbeli ember volt, aki sokfelé ágazó munkásságát egészen tegnapig a megszokott pontossággal végezte.

Faragó Ödön dr., noha külsőleg egészséges volt, régóta szenvedett vesebajban és ütőérelmeszesedésben. Betegsége ellen Karlsbadban keresett orvoslást. A legkíméletesebb mérsékléssel és diétával élt. Baja látszólag nem is mutatott veszedelmes előrehaladást s barátai csak kevesen tudtak róla. Munkáját rendesen végezte s mindig frissnek, fiatalosnak mutatkozott, habár évek óta fölött a halványsága.

Csütörtökön délelőtt fölment a hivatalába, ahol ép úgy intézkedett, dolgozott, mint mindig. Délután megjelent a közgyűlésen, ahol az iránt érdeklődött, hogy a tanács előterjesztette-e a *ragálykórház* fölállításiának ügyét, amelyet ép motanában sürgetett a fenyegető járványok miatt.

Este fölment a kaszinóba, amelynek egyik legrégebbi tagja, hogy ott ismerőseivel elbeszélgessen. Barátainak nagy örömmel üdvözlölte, hogy Aladár fia, aki most 46-os zászlós, a harctéren szerzett tifusz-betegségéből teljesen fölgyógyult s már el is utazott. A beszélgetést egyszerre abbahagyta. Barátainak fölött, hogy hirtelen egészen vértelenre vált az arca. Verejték ütött ki a homlokán, elvesztette eszméletét. Kartársai minden igyekezzel próbálkoztak, hogy magához térítsék, de hasztalanul. Kocsin vitték a lakására, ahol állapota képzelhető kétségbeejtő hatással volt hozzátartozóira. Otthon eret vágtak rajta, de ez sem segített. *Agyszélhűdés érte*. Állandóan mellette maradtak Berger Mór dr. kórházi főorvos és az időközben érkezett Berkes Dezső dr. kerületi tisztiorvos. Hajnalban meghalt Faragó Ödön. A halálos ágyánál nem lehettek ott minden apai büszkeséggel szeretett fia: ifju Faragó Ödön huszárfőhadnagy, aki a klagenfurti közös huszárezredben szolgál s jelenleg a harctéren van, sem Faragó Aladár 46-os zászlós, aki mint említettük, tegnap elutazott. Az utóbbi Budapesten van s kora reggel táviratilag hívták haza.

Faragó Ödön dr. tisztifőorvos körülbelül huszonöt évig működött a városnál. Előbb kerületi börténorvos volt s 1890-ben levázta ki városi tisztí főorvossá Kállay Albert, az akkori főispán. A pedantériáig kötelességfűző tisztviselő volt. S ámbár negyedszázad óta, amióta a város kiépítése tetemesen előhaladt,

a viszonyok is alaposan megváltoztak, jó részt az ő érdeme, hogy Szeged közegészségi állapota is érezhetően megjavult.

A városháza tanácstermében Somogyi Szilveszter dr. polgármester ma délelőtt tizenegy órakor rendkívüli tanácsulást hívott össze, Faragó Ödön dr. tisztí főorvos váratlan halála miatt. Az ülés elején a polgármester megemlékezett a főorvos kiváló érdemeiről és a város érdekében kifejtett nagyarányú munkásságáról.

— Szomorodott szívvel kell jelentenem, — ugymond, — hogy Szeged város tisztí főorvosa, Faragó Ödön dr. az éjjel váratlanul elhalt. Még Kállay Albert főispán nevezte ki a város tisztí főorvosává. Tudjuk nagyon jól, hogy sokat tett e városért. Agilis közegészségügyi munkálkodásának köszönheti Szeged város közönsége, hogy a minden évben újabban mutatkozó, olykor nagyobb mérvben jelentkező járványos, ragályos betegségek tovább terjedését szívós kitartással megakadályozta. Neki köszönheti a város a mentő-állomás, a járvány- és fertőtlenítő intézmények létesítését. Adminisztratív közegészségügyi működésével kartársai közt országos nevet szerzett magának Faragó Ödön dr. főorvos. Főorvosunk 25 évig oszlopos tisztviselője volt Szeged városának, amely meg fogja emléket őrizni.

Somogyi Szilveszter dr. polgármester ezután előterjesztette, hogy az elhunyt tisztelőre pénteken délelőtt óránként megszólalt rendelőre a városháza harangja. Javasolta a rendkívüli tanácsulésnek, hogy a temetés és a rekvium megtartása alkalmával szintén harangozzanak.

A város közönsége nevében Gaál Endre dr. kulturtanácsnok koszorút helyez el a következő fölirattal:

Érdemes tisztífőorvosának — Szeged szabad királyi város közönsége.

Szeged város tanácsa, Somogyi Szilveszter dr. polgármester indítványára, koszoru helyett az összegyűlt költségeket koszorúmegváltás címén *hadsegélyezési célokra* juttatja. A rendkívüli tanácsulés a legközelebb megtartandó közgyűlésnek javasolja, hogy Faragó Ödön dr. főorvos emlékét jegyzőkönyvileg örökítsék meg.

Ma délelőtt tizenegy órakor az iskolaszék ülést tartott, amelyen a temetésen való képviseltetés s az elhunyt iskolaszéki elnök emlékének megörökítése iránt intézkedtek.

Az elhunytat *szombat délután* félnégy órakor temetik a Bástya-utcai gyászházból.

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özvegy bihari Faragó Ödönné született Strobenz Gizella a saját, valamint gyermekei, bihari Faragó Ödön es. és kir. főhadnagy a 6. huszárezredben és neje báró Urban Justi és ujszüllött gyermeük Justika, dr. bihari Faragó Aladár es. kir. hadnagy a 46. gy. ezredben s neje Benes Manna szivettépő fájdalommal tudatja az unokatestvérek: Faragó János ny. államvasuti főellenőr és Faragó Julia, valamint az összes rokonság nevében is, hogy a legjobb férj, a leggondosabb apa, nagyapa és szerető rokon dr. bihari Faragó Ödön (Szeged szab. kir. város tisztí főorvosa 1915. február 19-én hajnali 2 órakor, életének 56-ik, minden boldogsággal megáldott házasságának 29-ik évében, agyszélhűdésben csendesen elhunyt. A felejtéltlen megboldogult földi maradványai folyó hó 20-ikán délután fél 4 órakor fognak a gyászházból, (Bástya-utca 9.) a belvárosi római katolikus sarkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozott hűtfőn, február 22-ikén délelőtt 10 órakor

Nincs többé

bosszankodás és kellemetlen kezelési költségek a házicsengő berendezésénél, ha egy **csengőreduktor** kapcsolót a világítási hálózatra. Kezelését s fentartást egyáltalán nem igényel. Kapható **FONYÓ SOMA** világítási vállalkozónál **Kölcsey-utca, Wagner palota.**

fogjuk a belvárosi templomban az Egek Urának bemutatni. Az Ur áldása lengjen hamvai fölött!

HIREK

0000

A vér.

A vérnek nincs értéke. A vér (az örökkévalóság nektárja) patakokban folyik. A vér átfoly az emberiség lelkén és bűnbe öltözteti a világot — a vér termékenyíti a földet és a földből sohasem látott virágok nőnek: a halál virágai. Szeretitek ezeknek a virágoknak az illatát?

A vér. A vér. Amíg a testben nedűvé válik, egy anyának kilenc hónapos szenvedését az apának kilenc hónapos aggodalma kíséri. — És amikor testbe zárva, értékét alban találja, hogy a csillagok fényét visszahozza az ártatlan gyermekszembe — a vért fel kell áldozni a gonoszság oltárára: a háboru... A háboru... A fény vonaglik és haldokol ebben a szóban, a szó által megkisebbül a tudás és győzedelmeskedik a rosszasság — Thoth isten, a világosság istene meghal a szurony csillogó hegyében, amelyet gyilkoló villogásában nem állít meg sem anyai átok, sem árva gyermek könnye — a háboru, az emberi romlottság vérhullámos igazsága, a munka épülete felett kibontotta a halál fekete zászlóját: husz század fáradtsággal és szeretettel épített oltára, amelyen ifjúságok és akaratok áldozták fel hitüket, romokban hever, a vér, az isteni vér, amely testvérünkkel tette a napot és lelkünket az értelem örök alakjához üdítette, mint olesó viz folyik az ártatlan földön.

A vér.

Trubadurok, akik valaha szent szüzek szerelmes vérében hittetek, hol vagytok most, hogy sirassátok a bűnösen elfolytatott vért? A hallgatás örök sirboltjában annyian tűntek el megsiratlanul és hullók és éhes farkasok szaggatták szét a szerelemre teremtettesteket a havas esatatereken.

Mennyien maradtak gyermek, apa, szerető, testvér nélkül — s a gondolat hányszor sülyedt hörgéssé...

Trubadurok, hol vagytok, hogy lírátokon sirjatok és átkozzák a sorsot azok, akik meggyilkolva mentek el? Trubadurok, hol van a szeretet éneke, a vér nekrológiáját mért nem írtátok meg?

Gyilkoljátok. Gyilkoljátok szenvedélyesen, mind többet és mind többeket. Ne sajnáljátok, hogy meghalt a civilizáció, hogy visszatért a pogány erdőből az emberi vadállat. Ne sajnáljátok, hogy a tiszta Muzsákat megfojtották a gyilkolás mezőin. Feleljetek ágyuk bőgésével az anya sóhajának s előzzétek meg golyóval az árvák könnyeit. Énekeljétek magasztaló ritmust annak, aki öl s verjétek halálos gunnyal azokat, akiknek fegyverük a krisztusi olajág. Mi célja lenne Krisztust követni s a vallásos lélek ezüst csöppjeit reá énekelni az elvadult lelkerekre?... Az ágyu rekedt bőgése megrázza az agg világot s hull a világ fájáról a friss gyümölcs: ifjúság, amely pótolhatatlan.

A vér. A vér.

A vér patakokban ömlik s a sötétség partjainál kacagva mossza a drága nedűben kezeit a sátán.

Isac Emil.

— Szegedi tűzértiszt levele Északról

A szegedi honvédtüzérek egyik tisztje levelet írt az északi harcterről, melyben többek között a következőket írja: Minden tekintetben jól megy a dolgunk és türelmetlenül várjuk a parancsot, hogy *Lemberg fölszabadítására* induljunk. Jó az időjárás. Az utolsó emberig úgy vagyunk fölszerelve, mintha az északi sarkra mennénk expedícióba. Minden tekintetben különbül vagyunk fölszerelve, mint az